

Мен батырдың ұрпағымын

Менің атам Кенжебай Сарин 1897 жылы Жангелдин ауданына қарасты Қызбелде №9-ауылда дүниеге келген. Тоғызыншы ауыл дегенімізбен бұрынғы атауы Әлімбай ауылы.

Торғайдың топжарған ақыны Нұрхан Ахметбековтің «Қызбелдің қызыл гүлдері» өлеңіндегі:

Арқасын Әлімбай мен Қар-жас алған,

Ағытай Балақарттан мекен салған, – деген жолдар осы жерге қатысты айтылған.

Кенжебай осы Әлімбай (1813 – 1879) бидің немересі. Әкесінің шын аты Ибрахим. Бірақ түріне қарап елдің бәрі Сары деп атап кеткен. Ұрпақтарының тегі Сарин болып жазылады. Сарыдан Дүйсек (1883 – 1965), Кенжебай (1897 – 1980) деген екі ұл және тоғыз қыз туады. Майданға шақыру қағазы бірінші Дүйсекке келген. Кенжебай ағасының орнына «соғысқа мен барып келейін» деп, әскери комиссариатқа барғанымен, өтпей қалған екен. 1942 жылдың ақпан айында Кенжебайдың өзіне де шақыру қағазы келіп, Амангелді ауданы, Елтай ауылдық кеңесінен майданға аттанған. Соғыста алғаш атты әскер құрамында қылышкер (сабельник) болыпты. Өзі де жылқы құмар кісі болған ғой.

Қартайған шағында:

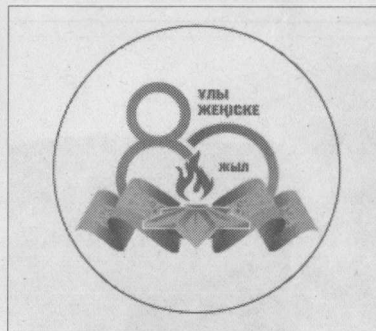
Мінген атыңның төрт аяғы тең болсын,

Шықшыты мен көтеншегі кең болсын.

Төрт тұяғы құйма тұяқ болса, сол ат далада қалдырмайды, – деп өзінің соғыста мінген атын мақтап отыратын дейді.

Сталинград түбінде болған шайқаста біздің атамыз құрамында болған атты әскер түгел қырылып, Кенжебай атамыз бен бір татар жігіті ғана тірі қалыпты. Госпитальде емделіп шыққаннан кейін, жаяу әскер құрамына қосылып, Берлинге дейін барып, елге 1946 жылы оралған. 1945 жылы Гросс-Вальтендорф атты елді-мекенде болған шайқаста көрсеткен ерлігі үшін «Қызыл жұлдыз» орденімен марапатталған.

«Қызыл жұлдыз» орденіне ұсыну туралы құжатта (Наградной лист) ол туралы мы-

надай деректер жазылған:

«В бою за населенный пункт Гросс-Вальтендорф 30 апреля 1945 года не заметным образом подполз к немецкой пушке которая вела огонь прямой наводкой и забросал гранатами ее, где пленил двух немецких солдат и одного офицера, тем самым помог эскадрону продвинутся вперед и занять выгодный рубеж».

Наградной лист 1945 жылдың 29 шілдесінде толтырылып, атамыз 1945 жылдың 8 тамыз күні марапатталған екен.

Кенжебайдан тараған Сағынтай (1937–1988) мен Сағынай (1947 жылы туған) ұрпақтары қазір Амангелді, Арқалық, Астана, Алматы қалаларында тұрып жатыр.

Бейбіт күнді орнатуға ат салысқан бабалар ұрпағы болғаным мен үшін мақтаныш.

Батырлан САҒЫНТАЕВ,
Қазақстан жазушылар одағының мүшесі